

[Dorte Bennedsen]

Ministeren spørger, om vi mener, der er rigtige tanker i forslaget, om vi måske kunne acceptere det, osv. Og han citerer mig for at have sagt, at det kunne være langt mere vidtgående. Ja, det må jeg sige: Med mit kendskab til både ministeren og hans parti er jeg enig i, at det kunne have været meget mere vidtgående, end det rent faktisk er.

Det var et fikst forsøg, men jeg må altså allerede nu endnu en gang både skuffe og bedrøve ministeren. Den går ikke. Vi er ikke blevet præsenteret for noget belæg for, at dette forslag har mening og løser nogen alvorlige problemer. Skulle vi overhovedet begynde at overveje et forslag af den art, måtte der være en meget klar evidens for, at det løste nogle virkelig alvorlige problemer. Jeg siger ikke dermed, at vi ville komme til den slutning, at vi ville acceptere forslaget, men vi er ikke blevet præsenteret for nogen form for evidens for, at det ville løse nogen af de meget alvorlige problemer, der findes i samfundet. Men de falder uden for dette forslag i øvrigt.

Hvad angår sine eksempler, siger ministeren, at han jo ikke kan give garanti for, om retten ville acceptere at føre anonyme vidner. Nej, men det var heller ikke det, jeg spurgte om. Det er faktisk ministeren, der har sat navn under forslaget, og derfor vil det være af interesse at vide, om vidnet i det eksempel, hvor en morder fortæller et vidne, at han har myrdet, efter ministerens mening er et vidne, hvis identitet ingen betydning har for tiltalte, og at man derfor kan tildele en sådan mand anonymitet. Jeg synes, det ville være interessant at få at vide, hvad ministerens holdning til det er. Hvis den er, at der ikke skal tildeles anonymitet, skal ministeren lade være med at bruge sådan nogle eksempler i denne sammenhæng.

Justitsministeren (Engell):

Jeg forstår, at Socialdemokratiet er skeptisk. Og så siger fru Dorte Bennedsen, at hvis man skulle være med, skulle forslaget kunne løse nogle meget alvorlige problemer, men ikke engang da var det helt sikkert, at Socialdemokratiet ville være med.

Jamen så må man have mig undskyldt, at jeg spørger: Hvad er så Folketingets forpligtelse i den sammenhæng? Hvis man erkender, at der er nogle meget alvorlige problemer, er det så ikke Folketingets og Socialdemokratiets for-

pligtelse at være med til at sikre, at disse problemer afhjælpes igennem lovgivningen? Ja, jeg spørger bare.

Det ville da ærgre mig, hvis vi i denne debat forskertsede nogle muligheder for at nå frem til et resultat under de videre forhandlinger, men jeg fornemmede i fru Dorte Bennedsens forrige udtalelser en vis åbning, og det er den, jeg synes vi skal prøve at koncentrere os om og se, om der overhovedet er nogen muligheder. Er der ikke det, er der ikke noget at gøre ved det, og det må jeg jo så acceptere, så kan vi have vores synspunkter, men det bør vi vende tilbage til. Og i øvrigt må fru Dorte Bennedsen stå til ansvar over for de, tror jeg, mange socialdemokratiske vælgere, som slet ikke forstår, at man ikke kan være med på et så begrænset og afbalanceret forslag som det, der foreligger her.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg sagde, at hvis man overhovedet skulle begynde at overveje et sådant forslag, måtte der være en stærk evidens, og så ville jeg ikke engang på det foreliggende grundlag sige, at vi dermed ville gå med. Og dette gav ministeren anledning til at spørge: Hvad er så meningen med det hele?

Det skal jeg såmænd sige ministeren. Vi ved af bitter erfaring, at hvis man ikke sikrer sig mod misbrug af citater af det, man har sagt i denne sal, som kan se anderledes ud på tryk, end det virker, når det bliver udtalt her i rummet, får man pludselig en boomerang i nakken: Jamen du sagde ved den lejlighed . . .

Hvis ministeren ikke forstår, hvad jeg mener, kan han bare tage sit eget forrige indlæg, hvor han pludselig konkluderede, at Socialdemokratiet i virkeligheden gerne ville være med til dette her. Det var præcis den situation, jeg ville sikre mig imod, og derfor vil jeg sige, ministeren ikke bagefter skal gå ud og sige: Her lå et tilsagn om, at vi gerne ville være med under visse forudsætninger.

Essensen i mit budskab var, at her ikke er ført nogen rimelig form for bevis for, at dette forslag har nogen effekt. Tværtom fremgår det af de oplysninger, vi har kunnet få – og vi har faktisk boret ganske meget i dette spørgsmål vinteren igennem – at tilfældige vidner ikke er i risiko for trusler og overhovedet ikke i risiko for vold.